Μεγάλη Τρίτη (Αρχ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Απριλίου, 2014

(Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ)

Κατά την **Μ. Τρίτην** επιτελούμεν ανάμνησιν της **περί των δέκα παρθένων** γνωστοτάτης **παραβολής του Κυρίου**. Η Εκκλησία μας καλεί να είμεθα έτοιμοι διά να υποδεχθώμεν, κρατούντες τας λαμπάδας των αρετών μας, τον ουράνιον Νυμφίον, τον Κύριον Ιησούν, ο Οποίος θα έλθη αιφνιδίως, είτε ειδικώς κατά την στιγμήν του θανάτου μας, είτε γενικώς κατά την Δευτέραν Παρουσίαν. Επίσης μας καλεί, φέρουσα ενώπιόν μας και **την παραβολήν των τα-λάντων**, να καλλιεργήσωμεν και να αυξήσωμεν τα χαρίσματα που μας έδωσεν ο Θεός.

Το «Ωρολόγιον» της Εκκλησίας μας λέγει:

«*Της των δέκα παρθένων παραβολής την ανάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ην ελάλησεν ο Ιησούς μετά και άλλων τοιούτων παραβολών, ερχόμενος επί το πάθος. Διδάσκει ημάς η παραβολή αύτη, ίνα μη, το μέγα της παρθενίας έργον κατορθούντες, αμελώμεν των λοιπών και μάλιστα της ελεημοσύνης, δι' ής η λαμπάς της παρθενίας φαιδρύνεται. Έτι δε ίνα, το τέλος της ζωής ημών αγνοούντες, υπάρχωμεν πάσαν ώραν έτοιμοι προς αυτό, ως αι φρόνιμοι παρθένοι, προς την του Νυμφίου απάντησιν, μήποτε αιφνιδίως ελθόντος αυτού και κλεισθείσης της θύρας του ουρανίου νυμφώνος, ακούσωμεν και ημείς, ως μωραί, την φρικτήν εκείνην απόφασιν· Αμήν λέγω υμίν, ουκ οίδα υμάς*».

Εις αυτά κυρίως τα θέματα είνε αφιερωμένη και η υμνογραφία της ημέρας.

Ωραιότατον είνε το πρώτον τροπάριον των αίνων:

«*Εν ταις λαμπρότησι των άγιων σου πώς εισελεύσομαι ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου και σώσον με ως φιλάνθρωπος*».

Δηλαδή: Μέσα εις την
Βασιλείαν Σου, Κύριε, όπου ακτινοβολούν οι λαμπροφορούντες άγιοί Σου, πώς θα (δυνηθώ να) εισέλθω εγώ ο ανάξιος; Διότι εάν τολμήσω να εισέλθω μαζί με αυτούς εις την αίθουσαν των γάμων Σου (δηλαδή εις την Βασιλείαν Σου), φανερώνει την αναξιότητά
μου το ένδυμα (της ψυχής μου), που είνε (πλήρες κηλίδων από τας αμαρτίας μου και δια τούτο) ακατάλληλον διά τον γάμον, και τότε οι Αγγελοι θα με δέσουν και θα με ρίψουν έξω. Αλλά, Κύριε, (Σε παρακαλώ:) καθάρισε τας κηλίδας της ψυχής μου και σώσε με, ως φιλάνθρωπος που είσαι.

Ας ίδωμεν και το τελευταίον
τροπάριον της Ακολουθίας αυτής:

«*Ιδού σοι το τάλαντον ο Δεσπότης εμπιστεύει, ψυχή μου· φόβω δέξαι το χάρισμα, δάνεισαι τω δεδωκότι, διάδος πτωχοίς και κτήσαι φίλον τον Κύριον ίνα στης εκ δεξιών αυτού, όταν έλθη εν δόξη, και ακούσης μακαρίας φωνής· είσελθε, δούλε, εις την χαράν του Κυρίου σου. Αυτής αξίωσόν με, Σωτήρ, τον πλανηθέντα, διά το μέγα σου έλεος*».

Δηλαδή: Ιδού, ω ψυχή μου, ο
Δεσπότης σου εμπιστεύεται το χάρισμα· δέξαι αυτό με φόβον δάνεισε (διά της ελεημοσύνης) Αυτόν που σου το έδωσε (τον Χριστόν)· μοίρασε αγαθά εις τους πτωχούς και (με την ελεήμονα δράσιν σου) απόκτησε φίλον σου τον Κύριον, διά να σταθής εις τα δεξιά Του, όταν θα έλθη ενδόξως, και να ακούσης την μακαρίαν φωνήν Του (να λέγη εις σε): Είσελθε, δούλε, εις την χαράν του Κυρίου σου. Αυτής της χαράς, Σωτήρ μου, αξίωσε εμέ, που επλανήθην (εις τα σκότη της αμαρτίας)· (Σου ζητώ αυτό,) επειδή έχεις άπειρον ευσπλαγχνίαν.

*(«Περίοδος Τριωδίου» Αρχ. Επιφανίου Ι. Θεοδωροπούλου,
Ιερόν Ησυχαστήριον Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζήνος)*